2 Stycznia (Święto Okresu Bożego Narodzenia)

Tekst Ewangelii (*J* 1,19-28): Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wysłali do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów z zapytaniem: «Kto ty jesteś?», on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: «Ja nie jestem Mesjaszem». Zapytali go: «Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem?»13 Odrzekł: «Nie jestem». «Czy ty jesteś prorokiem?» Odparł: «Nie!» Powiedzieli mu więc: «Kim jesteś, abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali? Co mówisz sam o sobie?» Odpowiedział: «Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz».

A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I zadawali mu pytania, mówiąc do niego: «Czemu zatem chrzcisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem?» Jan im tak odpowiedział: «Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała». Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

«Po?ród was stoi Ten (…), który po mnie idzie»

Mons. Romà CASANOVA i Casanova Obispo de Vic
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w Ewangelii czytamy świadectwo Jana Chrzciciela. Tekstem poprzedzającym te słowa Ewangelii według Św. Jana jest prolog, który wyraźnie stwierdza: «A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas» (J 1,14). To co zapowiada się nam w prologu – jako wielkie otwarcie – dalej w Ewangelii, krok po kroku, jest nam objawiane. Tajemnica wcielonego Słowa to misterium zbawienia ludzkości: «łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa» (J 1,17). Nasze zbawienie przychodzi od Jezusa Chrystusa, a wiara jest odpowiedzią na Jego objawienie.

Tajemnicy zbawienia w Chrystusie zawsze towarzyszy świadectwo. Sam Jezus Chrystus jest «Amen, Świadek wierny i prawdomówny» (Ap 3,14). Jan Chrzciciel daje świadectwo przez swoją misję i prorocze spojrzenie: «Pośród was stoi Ten, (...) który po mnie idzie» (J 1,26-27). W ten sposób apostołowie rozumieją misję: «Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami» (Dz 2,32).

Cały Kościół, a więc i wszyscy jego członkowie, jesteśmy powołani do bycia świadkami. Nasze świadectwo

posiada imię. Ewangelia to sam Jezus Chrystus. On jest „Dobrą Nowiną”. A głoszenie Ewangelii na cały świat należy rozumieć w kluczu świadectwa, które nierozerwalnie łączy głoszenie z życiem. Dobrze jest przypomnieć słowa papieża Pawła VI: «człowiek współczesny chętniej słucha świadków niż nauczycieli (…), a jeśli już nawet słucha nauczycieli, to dlatego że są oni równocześnie świadkami».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Patrzcie uważnie! Oglądajcie nowe i zdumiewające cuda: oto Słońce sprawiedliwości obmywa się w Jordanie; ogień zanurza się w wodzie; Bóg zostaje uświęcony ludzką posługą. Dziś wszelkie stworzenie woła słowami hymnu: ‘Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie’» (św. Proklos z Konstantynopola)

- «Jan Chrzciciel “kłania się” przed Bogiem. To jest dokładnie to, co robi Odkupiciel: Bóg przebywa na wysokości, ale pochyla się w dół. To spojrzenie w dół to działanie: przemienia mnie i świat» (Benedykt XVI)

- «Konsekracja mesjańska Jezusa ukazuje Jego Boskie posłanie (…). ‘Tym, który został namaszczony, jest Syn; a został namaszczony w Duchu, który jest Namaszczeniem’ (Św. Ireneusz z Lyonu). Wieczna konsekracja mesjańska Syna objawiła się w czasie Jego ziemskiego życia podczas chrztu udzielonego Mu przez Jana (…)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 438)